

פעמיים עודד בורלא

פוגמים בספר לגיל הרך, שמשקל וחרוזה נאותים הם בו בבחינת הכרת. וחבל, שכן עודד בורלא מסוגל להוציא מתחת ידו מלאכת יצירה טובה יותר.

הוכחה לקביעה זו ניתן למצוא בספרו האחר שיצא בימים אלה — „הביטי, טליהו“ — בו נכתב הי טקסט בעקבות תצלומים רגישים ומרהיבי-עין, של נתן סופרין.

טליה הקטנה יצאה בבוקר החור צה ופגשה בפרפר. „אם את רוצה“, אמר לה, „בואי אחרי ואראה לך משהו. אני אראה לך דברים שראית הרבה פעמים אבל לא שמת לב אליהם ולא ראית כמה הם יפים באמת.“

הלכה טליה אחרי הפרפר — וזכתה לראות דברים רבים וקסומים. אותם ראתה לפתע בעיניים אחרות. ואותם דברים מוצגים לפי גינה בדיאלוגים שנונים („קודם עמרו חמישה כסאות בשורה ור שניים מהם התעייפו“). בחרוזים קלים-ניגוניים („קשה היה לחול / מרחק כליכך גדול. / טיפסו כל יום אתמול, / דבקו, שלא לפול“). והעיקר — בתצלומים עתירי דמיון, ספוגי אווירה ורבייהבעה: המרצפות המובילות למחבוא סורי; די; אגפיהקסם שהוא משכני-הסורי; דות; הסירה היפה, שהודקנה ור; נותרה צרירית; עץ-הברוש, שהפך לחיות סחם עמוד, וכן הלאה.

רצ על עמוד שלב, שתבניתו אלי-בומית — עשויים בסגנון משולב של קו והדבקה: הם „חלומיים“, ועם זאת פשוטים, ברורים, פרימיטיביים במקצת, אך מעודדי דמיון:

ראו — רכבת חלומות!

בכל קרון — חלום.

נוסעת היא הלוחך ושוכ כלילת, לא ביום.

ציוריה הגדולה של מרים וחרוזי זיו של עודד מציגים לפנינו רכבת חלומות זו, על קרונותיה ומסעור תיה: מלך ומלכה, נוסעים אל אגף זה בארץ רחוקה; קבוצת ילדים שטים בחלום-שליפז; ילדה נוהגת בקטר בעיניים עצומות; ילד-קוסם מוריד חלום קשור בחוט; ועוד ור עוד, שהרי אין גבול לדמיון ולי חלום.

השילוב נחקבל, איפוא, יפה. אלא שלצערנו „יצאו“ כמה מן החרוזים מאולצים מעט, מלאכותיים, בלתי סבירים; כגון: „זו שמחזיקה בהם היא המורה. זה סוד“? למה זה סוד? הרי הדבר ברור ור-גלוי, אולי בגלל החרוז של „חכר מים מאוד“? פה ושם יש גם משׁ קל „צולע“ או בלתי-מדויק, ואפילו חרוזים-לא-חרוזים (למשל: עצור מות — ארובות). ליקויים אלה

רכבת החלומות, ציורים: מרים ברטוב, חרוזים: עודד בורלא, הוצאת עם עובד / שסן הסופר, תשל"ג, (21) עמודים מנוקדים.

הביטי, טליהו! צילם נתן סופרין, סיפר עודד בורלא, הוצאת „רוניגל“ תשל"ג, [32] עמודים מנוקדים.

עודד בורלא כבש את מקומו בספרות-הילדים שלנו כאחד מי מטפחי יצירות ההבאי (נונסאנס) המרנין והמקורי — אם בשירה („שירים מכל הצבעים“), סיפור („שלוש ועוד כחול“), ו„איגרונים“ („מכתבים לליאורה“). הפעם נקשר שמו בשני ספרים, שעיקרם תמונות, והתמליל שנכתב בעקבותיהן הוא מעין נספח ולווין שלהן.

הספר הראשון — „רכבת החלום מות“ — עיקרו תריסר ציורים גדולים בשחור-לבן, של הציירת מרים ברטוב (מעטפת ספרי-הילדים החינני, „כנשיה עם שמייה“). הי ציורים הגדולים — כל אחד משתי